

Poleg izkušenj s terenskim delom smo pridobili tudi nekaj drugih praktičnih spretnosti. Predrta pnevmatika na enem od terenskih avtov naše skupine nam je omogočila, da smo izvedli ekspresen krožek menjave kolesa, pri čemer je ena od udeleženk pridobila nekaj novega praktičnega znanja, ostali pa smo skupaj obnovili teoretično znanje.

Na večernih mreženjih so nam poleg netopirjev delale družbo tudi različne krvosese živali. V vlažnih gozdovih ob reki Muri je mrgolelo komarjev, v njenih rokavih pa so se skrivale pijavke.

Tabor nam je prinesel obilico novih podatkov o razširjenosti netopirjev ter predvsem novo znanje o delu z netopirji in drugimi živalskimi skupinami, ki smo jih spoznavali na terenu. Prekmurske ravnice nas s svojo pestrostjo zagotovo niso razočarale, nestrpno pa se že veselimo naslednjih terenskih druženj.

Netopirji na Kozjanskem – Biološko-ekološki raziskovalni tabor 2022

Eva Levičnik Pernat, Lana Lesnika

V začetku avgusta se je v Bistrici ob Sotli odvijal vsakoletni Biološko-ekološki raziskovalni tabor (BERT). Kot ponavadi, smo bili udeleženci razdeljeni v različne skupine. Med njimi je bila tudi naša skupina "netopircev", ki sta jo vodila (najboljša) mentorja Jan Gojznikar in Pia Golob, preostanek skupine pa smo sestavljali Tim Zaveršek, Eva Levičnik Pernat in Lana Lesnika. Poleg vseh človeških članov je bil del ekipe tudi predstavnik netopirjev Franček, ki je bil v času tabora v Janovi oskrbi in je skorajda postal naša maskota.

Z lovom netopirjev v mreže ("mreženjem") smo začeli že prvi večer, in sicer na reki Bistrici v Zagaju. Kot novinki sva se tako prvič srečali s postavljanjem in pospravljanjem mreže, popisovanjem in merjenjem netopirjev in s poslušanjem njihove ehelokacije s pomočjo detektorja. Hura, prvo mreženje je bilo uspešno! Ujeli smo namreč našega prvega netopirja – obvodnega (*Myotis daubentonii*).

Čez dan smo večinoma raziskovali podstrešja in zvonike lokalnih cerkva v župnijah Olimje, Pilštanj, Virštanj, Podsreda in Kozje. Kar nekaj cerkva je bilo zamreženih, a smo pri nekaterih vseeno našli odprtine, skozi katere so netopirji lahko prehajali, ali pa zabeležili vsaj dokaze njihove prisotnosti (gvano). V cerkvah, ki niso zamrežene, smo bili z najdbami precej uspešni, občasno smo našli tudi po več vrst netopirjev na enem območju, včasih pa smo jih kje pričakovali, a jih ni bilo. Na popisih smo našli tudi nekaj kadavrov netopirjev, med njimi dva siva uhata netopirja (*Plecotus austriacus*).

Poleg cerkva smo podnevi obiskali tudi gradova Podčetrtek in Podsreda in naključne zapuščene stavbe. V gradu Podsreda smo si ogledali porodniško kolonijo malih podkovnjakov (*Rhinolophus hipposideros*), ki je tam prisotna in si jo je v zožanem obsegu mogoče pogledati tudi v sklopu grajskih razstav. Tudi v gradu Podčetrtek smo videli porodniško kolonijo – tokrat poleg malih, tudi velikih podkovnjakov (*R. ferrumequinum*).

Ob večerih smo mrežili netopirje ob vodnih telesih (mlake, reke, izvir). Čez reko Bistrico smo mrežili v Zagaju in pri kamnolomu v Šonovem, ob ribniku v Trebčah, pri kraškem izviru Davjek ter ob ribniku pod gradom Podsreda. Na vseh mreženjih smo bili relativno uspešni, saj ni bilo dneva, da ne bi ulovili niti enega netopirja.

Vreme nam je bilo ta teden izredno naklonjeno, večeri so bili jasni in topli, čez dan pa je bil redko dež, ki pa ni oviral našega dela.

Teden na BERT-u je minil (pre)hitro zahvaljujoč izredni družbi, ki so jo predstavljali drugi udeleženci, še posebej pa naši "netopirci". Ni manjkalo smeha, šal, dobre (ali pa vsaj zabavne :P) glasbe, se pa ne bi branili kakšne netopirske vrste več. Upava, da bo, tako kot nama, letošnji tabor tudi ostalim udeležencem ostal v super spominu, prav tako pa se veseliva ponovnih srečanj na še kakšnem netopirskem terenu!

Biocamp 011 – Pivška presihajoča jezera 2022

Rok Lobnik

Na prevroč poletni dan, se je 17. 7. na Pivškem (natančneje v OŠ Košana) pod ne tako sončnim nebom, kar je bil rezultat hudih požarov, ki so tačas divjali na Krasu, zbrala družina mladih nadobudnih biologov. To je naznanilo začetek enajstega Biocampa. Med to izbrano družbo se je znašla tudi letošnja ekipa netopircev v postavi kapetana Jana Gojznikarja ter udeležencev Matije Medveda Mlakarja (v vampirskem življenjskem stadiju zaradi zdravil proti zajčji mrzlici), Maruše Penca Kocjan, Lize Trebše in moje malenkosti.

Naša zmagovalna strategija je v veliki meri vključevala preglede koč na Javornikih, kjer smo med drugim preiskali večino Mašuna, in seveda slavn Vrh Korena. Poleg sicer mnogih ničelnih podatkov, od katerih so tu in tam nekateri prišli skupaj z odvrtnim vonjem po "crkovini", so ti pregledi prinesli lepo število vrst, od katerih smo med drugim srečali male podkovnjake (*Rhinolophus hipposideros*), brkate (*Myotis mystacinus* s. lat.) in vejicate netopirje (*M. emarginatus*), z občasno dozo dvobarvnih (*Vespertilio murinus*) in malih netopirjev (*Pipistrellus pipistrellus*). Seveda pa je najbrž vsem, ki ste že kdaj